

DONOSTIAKO GAZTEAK JESUSEN JAYOTZARI

1833-GARREN URTEKO ONENZARO GABIAN

Arzaikanta

Ernai guztiok, ez da gaur lorik,
Alaitu bedi bakoitza,
Atozte bada zelebrazera
Jesus onaren jayotza:
Agur dezagun, aitor dezagun
Agertu zorion poza,
Soñuarekin jaso dezagun
Jaunarengana biotza.

Gaurko gaba da oroigarria
Zeruan eta lurrean,
Aiñgeruakin daude gizonak
Jesus onaren oñean:
Guazen gu ere ikus dezagun
Portal azpian lurrean,
Santu guztien zeruko Jauna
Ukullu pobre batean.

Kantaridia,

Ez da oraiñ sortua
Ez da aurtengoa
Baizik da lege zarra
Denboretakoa,
Agirando galdea
Onenzarokoa.

Beti umore ona
Oi degu gazteak
Ez dakigu zer diran
Pena nai gabeak.
Eta gaur zorionez
Beingoan beteak
Soñuakin kantari
Naikera gureak.

Poza eziñ gorderik
Gaurko gabarekin
Kristabaren izena
Izan utsarekin:
Jesus, Maria, José
Dirade gurekin
Adoratu ditzagun
Biotz garbiakin.

Zeru eta lurraren
 Jaun ta jabe dana
 Digun amorioaz
 Egiñik gizona:
 Ama Birjiña gandik
 Dator guregana
 Trinidad e Santuko
 Bigarren persona.

Egiazkoa bada
 Gure eskarioa
 Damutasun gurea
 Bada ziñezkoa
 Zabalduko digute
 Bide zerukoa
 Izan zagun gloria
 Sekuletakoa.

Kantaridia

Jesus Salbatzallea
 Salbe zure ama,
 Eta aita ordeko
 Zeruak emana.

JOSÉ VICENTE DE ECHEGARAY.

PARA LOS PINTORES

EL MODERNISMO

Podría aceptarse la acepción de *modernismo* en nuestro decaído arte si éste trajera consigo ideas redentoras, sacrificio de rutinas é implantación de procedimientos nuevos y de temperamentos originales.

Pero, salvo excepciones honrosas, el modernismo de que hacen alardes nuestros pintores en las Exposiciones de Bellas Artes, es una churrigueresca manifestación de géneros y de procedimientos anticuados.

La vanidad, el atrevimiento, el mal gusto, la imitación servil, el deseo de lucro ó el mercantilismo grosero, son los únicos ideales á que aspiran muchos artistas. Dificilmente reposa la vista en cuadros pintados con espontaneidad ó se impregna el alma de emoción verdadera-